

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 07 stycznia 2020 r.

Poz. 126

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.759.2019.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 20 grudnia 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1571, poz. 1696, poz. 1815)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVI/154/2019 Rady Miejskiej w Gryficach z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gryfice.

Uzasadnienie

W dniu 26 listopada 2019 r. Rada Miejska w Gryficach podjęła uchwałę Nr XVI/154/2019 w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gryfice.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 29 listopada 2019 r. W toku badania legalności tego aktu stwierdzono, że w stopniu istotnym narusza on obowiązujący porządek prawny ze względów omówionych poniżej.

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia badanej uchwały powołano art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego¹⁾ (dalej: ustawa), który w swej treści zawiera upoważnienie do uchwalenia przez radę gminy zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasad i kryteriów wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel.

Przepis art. 21 ust. 3 ustawy stanowi natomiast, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca stosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu;
- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;

---

¹⁾ Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2019 r., poz. 1182 z późn. zm.).

- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
- 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności;
- 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b.
- 7) (uchylony).

Uchwała we wskazanym wyżej przedmiocie winna regulować wszystkie wymienione w cyt. unormowaniu kwestie, a nadto, zawarte w niej postanowienia nie mogą być sprzeczne z przepisami hierarchicznie wyżej usytuowanymi, w szczególności ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

W zakresie przedmiotowym cytowany wyżej przepis nie tworzy zamkniętego katalogu elementów kształtujących treść uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, które winny być w niej ujęte, jednakże użyte w nim wyrażenie „w szczególności”, wskazuje na to, iż ww. uchwała obligatoryjnie musi obejmować wszystkie kwestie określone w art. 21 ust. 3 ustawy. Pominięcie przez radę gminy, któregośkolwiek z wymienionych elementów skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu²⁾.

Przed wszystkim zauważyć należy, że Rada Miejska w Gryficach w kwestionowanej uchwale nie zawarła uregulowań dotyczących:

- wysokości dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającej oddanie w podnajem lokalu na czas nieoznaczony,
- warunków zamieszkiwania kwalifikujących wnioskodawcę do ich poprawy,
- warunków, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności,
- warunków dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach.

Wprawdzie w § 15 uchwały Nr XVI/154/2019 organ stanowiący Gminy Gryfice wprowadził regulacje dotyczące zamiany mieszkań między osobami posiadającymi tytuł prawny do lokalu mieszkalnego lub najmu socjalnego lokalu, jednakże przyjętych zapisów nie można traktować jako wypełnienia elementu art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy.

Podkreślenia wymaga, że ustawa przewiduje, że gmina, posiadająca mieszkaniowy zasób, zobowiązana jest do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych gospodarstw o niskich dochodach, przy czym chodzi tu o gospodarstwa domowe wspólnoty samorządowej, tj. mieszkańców konkretnej gminy. W ten sposób ustawa zakreśla zatem krąg osób posiadających prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu. Należą doń – w myśl art. 4 ust. 1 i 2 ustawy - mieszkańcy gminy mający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i prowadzący gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Jednocześnie, ustawodawca przyznał radzie gminy kompetencję do unormowania wysokości dochodu gospodarstwa domowego, decydującej o nabyciu prawa do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu, tj. wskazania maksymalnej granicy osiąganego dochodu, powyżej której mieszkaniec gminy nie ma prawa do ubiegania się o najem lokalu z gminnego zasobu, z uwagi na możliwość zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych na wolnym rynku mieszkaniowym.

Zapis § 4 uchwały Nr XVI/154/2019 w sposób istotny narusza powołane wyżej regulacje ustawy bowiem decyduje o tym, że znajdująca się w określonej sytuacji osoba może uzyskać lokal z zasobu Gminy Gryfice. Przy czym, Rada posługuje się w ww. przepisie sformułowaniem „trudne warunki mieszkaniowe” czyli sformułowaniem nie przewidzianym przez ustawodawcę w przepisach ustawy. Z tych samych względów należy poczynić zarzut w stosunku do zapisów § 5 ust. 1 w zakresie wyrazów „o których mowa w § 4 ust. 1 uchwały”, § 5 ust. 1 pkt 1, § 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, § 5 ust. 1 pkt 1 lit. c w zakresie wyrazów „z zastrzeżeniem zapisów, o których mowa w § 4 pkt 5-7”.

²⁾ Patrz wyrok: Naczelnego Sądu Administracyjnego w wyroku z dnia 17 listopada 2004 r., sygn. akt OSK 883/04, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 13 grudnia 2007 r., sygn. akt II SA/Op 480/07.

W obowiązującym stanie prawnym nie ma jakiegokolwiek upoważnienia, aby w tekście uchwały w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy definiować pojęcie niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych³⁾. Poza przesłankami niskiego dochodu i pozostawania mieszkańcem gminy, prawodawca wprowadził także warunek posiadania „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych”. W odróżnieniu od przesłanki wysokości osiąganego dochodu, której konkretyzację powierzono radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, brak jest jakiegokolwiek upoważnienia do formułowania dodatkowych wymogów, jakie muszą być spełnione, aby można się było ubiegać o najem lokalu z mieszkaniowego zasobu jednostki samorządu terytorialnego.

Następnie, w § 9 ust. 5 kwestionowanej uchwały, postanowiono, że *zarządca może ponownie zawrzeć nową umowę na najem lokalu z osobą, która utraciła tytuł do jego zajmowania z powodu zaległości w opłacie czynszu i opłat niezależnych po uregulowaniu ich w pełnej wysokości oraz pod warunkiem dalszego spełniania kryteriów dających podstawę do najmu lokalu z zasobów mieszkaniowych Gminy.*

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu⁴⁾ *zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy stanowią jeden z szeroko rozumianych aktów planowania, z którego jednak nie mogą w sposób bezpośredni wynikać dla żadnego podmiotu uprawnienia ani obowiązki, nie może on również wprowadzać jednoznacznych kryteriów przesądzających o tym, komu określone uprawnienia mogą być przyznane, a komu nie. Jego rolą jest bowiem jedynie poinformowanie społeczności lokalnej o zasadach przyznawania, w tym przypadku lokali.*

Tym samym brak jest podstaw do zawarcia w zasadach wynajmowania lokali cytowanej wyżej regulacji.

Kolejno, w myśl § 10 ust. 4 uchwały Nr XVI/154/2019 koszty remontu uzyskanych dodatkowo pomieszczeń ponosi najemca bez możliwości żądania zwrotu.

W art. 6a ustawy wymienione zostały obowiązki wynajmującego, do których należy zapewnienia sprawnego działania istniejących instalacji i urządzeń związanych z budynkiem umożliwiającym najemcy korzystanie z wody, paliw gazowych i ciekłych, ciepła, energii elektrycznej, dźwigów osobowych oraz innych instalacji i urządzeń stanowiących wyposażenie lokalu i budynku określone odrębnymi przepisami, a także dokonywanie napraw budynku, jego pomieszczeń i urządzeń, przywrócenie poprzedniego stanu budynku uszkodzonego, niezależnie od przyczyn i dokonywanie napraw lokalu, napraw lub wymiany instalacji i elementów wyposażenia technicznego w zakresie nieobciążającym najemcy. Z kolei, w art. 6b ustawodawca wymienił obowiązki najemcy i określił, w jakim zakresie najemca jest obciążony naprawą i konserwacją lokalu. Ustawodawca przewidział także, że najemca może wprowadzić w lokalu ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu (art. 6d). Zgodnie z art. 6e ustawy po zakończeniu najmu i opróżnieniu lokalu najemca jest obowiązany odnowić lokal i dokonać w nim obciążających go napraw, a także zwrócić wynajmującemu równowartość zużytych elementów wyposażenia technicznego, wymienionych w art. 6b ust. 2 pkt 4, które znajdowały się w lokalu w chwili wydania go najemcy. Jeżeli najemca w okresie najmu dokonał wymiany niektórych elementów tego wyposażenia, przysługuje mu zwrot kwoty odpowiadającej różnicy ich wartości między stanem istniejącym w dniu objęcia lokalu oraz w dniu jego opróżnienia. Należne kwoty oblicza się według cen obowiązujących w dniu rozliczenia.

Z powyższych przepisów wynika więc wyraźnie konieczność ustalenia wzajemnych rozliczeń w umowie, zawartej pomiędzy wynajmującym, a najemcą lokalu, co – zdaniem Wojewody Zachodniopomorskiego – oznacza, że wskazany wyżej przepis uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem prawa. Tym bardziej, że żaden z przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego nie upoważnia rady gminy do zamieszczania w uchwale podjętej na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy przepisów o charakterze klauzul umownych, a taki charakter ma niewątpliwie przywołana wyżej regulacja uchwały⁵⁾.

³⁾ Podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 15 listopada 2012r., sygn. akt II SA/Sz 758/12.

⁴⁾ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Bd 806/08, lex nr 569862, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 23 lutego 2011r., sygn. akt IV SA/Po 1024/10, publ. CBOSA.

⁵⁾ Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 października 2007 r., sygn. akt IV SA/Wr 432/07.

Kontynuując rozważania dotyczące zgodności z prawem uchwały Nr XVI/154/2019, zauważenia wymaga, że w § 13 ust. 1 uchwały zamieszczono zapis o treści: *umowę na najem socjalny lokalu Zarządca zawiera z osobą skierowaną przez Burmistrza Gryfic na okres nie dłuższy niż trzy lata*, a także w § 13 ust. 4 postanowiono, że *Burmistrz Gryfic wydając skierowanie, o którym mowa w ust. 2, zobowiązany jest zawrzeć pisemną informację o skutkach prawnych przekroczenia czasu na jaki zawarta będzie umowa najmu socjalnego*.

Dokonując oceny legalności § 13 ust. 1 i ust. 4 Załącznika do ww. aktu, wskazać należy, że wołą prawodawcy, lokal socjalny jest wynajmowany na czas oznaczony (art. 23 ust. 1 ustawy). Lokalem socjalnym, w rozumieniu art. 22 ustawy, jest lokal nadający się do zamieszkania ze względu na wyposażenie i stan techniczny, którego powierzchnia pokoi przypadająca na członka gospodarstwa domowego najemcy nie może być mniejsza niż 5 m², a w wypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego 10m², przy czym lokal ten może być o obniżonym standardzie. Lokale socjalne są więc pewną kategorią lokali, które muszą spełniać określone warunki i których najem następuje wyłącznie na czas oznaczony – jednak konkretnie na jaki – o tym współdecydują strony umowy.

Tym samym, stwierdzić trzeba, że Rada Miejska w Gryficach, zastrzegając w uchwale Nr XVI/154/2019, że lokal socjalny może być wynajęty na okres nie dłuższy niż trzy lata, oraz że Burmistrz Gryfic zobowiązany jest zawrzeć pisemną informację o skutkach prawnych przekroczenia czasu na jaki zawarta będzie umowa najmu socjalnego naruszyła wyrażoną w art. 353¹ Kodeksu cywilnego⁶⁾ tzw. zasadę swobody umów.

Zgodnie z ww. ustawowym unormowaniem, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. A zatem, to najemca oraz dysponent mienia komunalnego, jakim z mocy art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym jest wójt (lub osoba przez niego upoważniona), jako równorzędne strony stosunku cywilnoprawnego będą władne ustalić w umowie najmu okres jej obowiązywania.

Jako nieprawidłowy uznać trzeba również przepis § 19 ust. 2 pkt 1 w zakresie, w jakim przewiduje, że deklaracja o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego musi być poparta: zaświadczeniem od pracodawcy, zaświadczeniem z Urzędu Pracy, zaświadczeniem z Opieki Społecznej, zaświadczeniem z ZUS/KRUS, oraz innym oficjalnym dokumentem potwierdzającym dochód oraz § 19 ust. 2 pkt 3 w zakresie obowiązku złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułów prawnych do innych nieruchomości dających podstawę do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie.

Dokonując oceny legalności tych postanowień, wskazania wymaga, że w myśl art. 21b ust. 1 ustawy osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy składa deklarację o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie deklaracji oraz oświadczenie o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego. Zgodnie natomiast z ust. 5 tego przepisu deklarację, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Przywołane wyżej przepisy nie przewidują możliwości żądania przez organ stanowiący gminy dodatkowych dokumentów na potwierdzenie wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego. W deklaracji złożonej na podstawie art. 21b ust. 1 zamieszcza się bowiem klauzulę w brzmieniu: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia".

Podobnie, rada gminy nie jest umocowana do modyfikowania przepisów zawartych w ustawach, tak jak to uczyniła Rada Miejska w Gryficach w drugiej z wymienionych wyżej wadliwych regulacji, tj. § 19 ust. 2 pkt 3 Załącznika Nr 1 do uchwały Nr XVI/154/2019, w którym przewidziała wymóg złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułów prawnych do innych nieruchomości dających podstawę do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie, naruszając tym samym art. 21b ust. 4 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym *na żądanie gminy najemca lub osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy jest obowiązana do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości*. Wójt gminy zatem, jako organ uprawniony do reprezentowania gminy w stosunkach cywilnoprawnych, ma możliwość żądania złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu, co ważne, nie chodzi tu o jakikolwiek lokal, lecz wyłącznie położony w tej samej lub pobliskiej miejscowości.

⁶⁾ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 z późn. zm.).

W § 25 Zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gryfice Rada postanowiła, że *osobie, której wskazano lokal mieszkalny lub o najmie socjalnym przysługuje tylko jedna uzasadniona odmowa* (ust. 1), *osobę ujętą na Listach, której wskazano odpowiedni lokal po raz drugi i ponownie odmówiła jego przyjęcia lub nie wypowiedziała się w wyznaczonym dwutygodniowym terminie – skreśla się z listy* (ust. 2), *osobę samotną, znajdującą się w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, pomija się w kolejności przydziału do czasu ustania odosobnienia* (ust. 3).

W ocenie organu nadzoru cyt. przepisy są sprzeczne z celem ustawy (*ratio legis*) i oznaczają stworzenie negatywnej przesłanki materialno-prawnej wykraczającej poza granice zakreślone delegacją ustawową. Zakwestionowane regulacje pozostają w sprzeczności ze skonkretyzowanym w art. 4 ustawy obowiązkiem gminy zaspokajania potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty samorządowej spełniających kryteria do ubiegania się o lokal z zasobu mieszkaniowego gminy. Nałożone uchwałą ograniczenia są niczym nie uzasadnionym pozbawieniem uprawnionych prawa do ubiegania się o najem lokalu z zasobu gminy i czynienia starań o uzyskanie lokalu najbardziej dla nich odpowiedniego. Zapisy takie umożliwiają stworzenie przez gminę nieprawidłowej sytuacji, w której faktycznie wymusi na uprawnionym przyjęcie zaproponowanego lokalu. Takiego władztwa nad obywatelem nie przyznaje gminie żaden z obowiązujących przepisów, w szczególności omawianej ustawy⁷⁾.

W art. 6 ustawy prawodawca zawarł kwestię kaucji zabezpieczającej należności z tytułu najmu. Natomiast Rada Miejska w Gryficach w pkt 4 i pkt 5 Załącznika Nr 1 do kwestionowanej uchwały dokonała nieuprawnionej modyfikacji ww. przepisu ustawowego. Wskazać należy, że przepis art. 6 ust. 2 ustawy przewiduje, w jakich przypadkach nie pobiera się kaucji. I tak, kaucji nie pobiera się jeżeli umowa:

- 1) *dotyczy najmu lokalu zamiennego lub najmu socjalnego lokalu;*
- 2) *jest zawierana w związku z zamianą lokalu, a najemca uzyskał zwrot kaucji bez dokonania jej waloryzacji.*

Tymczasem w pkt 4 i pkt 5 Załącznika Nr 1 uchwały pt. „Zasady dotyczące ustalania wysokości kaucji mieszkaniowej”, Rada postanowiła, że *od pobierania kaucji mieszkaniowej odstępuje się w przypadku wykonania przez przyszłego najemcę prac remontowych w lokalu w zakresie stanowiącym o jego przydatności do umówionego użytku oraz zakres prac remontowych, o których mowa w pkt 4 i termin oddania lokalu do użytkowania wymaga określenia w umowie z wynajmującym, co stanowi naruszenie art. 6 ustawy.*

Na zakończenie należy także zwrócić uwagę, że Rada Miejska w Gryficach w uchwale Nr XVI/154/2019 przewidziała dwa załączniki Nr 1, tj. „Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gryfice” oraz „Zasady dotyczące ustalania wysokości kaucji mieszkaniowej”. Wyjaśnić więc należy, że uchwała organu stanowiącego gminy winna w każdym przypadku być precyzyjna i kompletna, a jej treść nie może budzić wątpliwości interpretacyjnych.

Mając na względzie powyższe, wobec przedstawionej w niniejszym rozstrzygnięciu argumentacji, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVI/154/2019 Rady Miejskiej w Gryficach z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gryfice jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI

Tomasz Hinc

⁷⁾ Patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Go 1/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt III SA/Gl 1303/18.